

Uživaj u matematici, glumi matematiku

Ivan Gavran

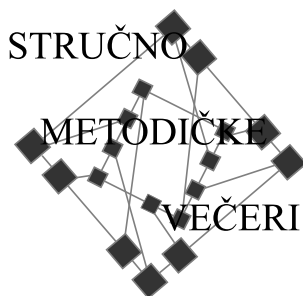
„Bok! Ja sam glumac.”

Tim riječima počinje svaka predstava Thearto projekta. Thearto su predstave za djecu u kojima glumci svim svojim glumačkim vještinama opisuju jednu jedinu riječ. Ideja Thearta je, prema riječima njegova začetnika **Zijaha Sokolovića**, da su jedna riječ i glumac dovoljni za dobru predstavu. U predstavama glume najviše dva glumca, bez ikakvih kostima, rekvizita ili scenografije. Te se predstave rijetko izvode u kazalištima, najčešće u razredima ili stanovima. Glumci žele glumiti pred nekolicinom djece kako bi i ona sudjelovala u predstavi. Tada u predstavi ne glume samo glumci nego i sva publika s kojom glumci, pričaju, zezaju se, dovode je na scenu. . .

Teme predstava

Za teme svojih predstava glumci biraju riječi koje na prvi pogled baš i nisu zanimljive kao tema, riječi o kojima svi pričaju isto, dosadno i suho. Tako su dosad napravili osam predstava: Droga, Promet, Telefon, Novac, Jabuka, Rođenje, Voda i, glavni razlog zašto pišem o Theartu u *PlayMath*-u, Matematika. Pripremaju i novu predstavu koja će se zvati *Seks*. Ako želite vidjeti neku od predstava, samo im se javite na info@thearto.com. Oni dolaze i u stanove, i u škole, bilo kamo ih se pozove.

Glumci koji su napravili predstavu Matematika, Dražen Šivak i Krešimir Mikić, nastupili su na Matematičkom odjelu PMF-a u sklopu **stručno-metodičkih večeri HMD-a**.

U uvodnom govoru prof. dr. sc. Sanja Varošanec objasnila je studentima da će im ova

predstava biti primjer kako pokazivati i podučavati matematiku na drugačiji način, a sve to u sklopu novog smjera u izobrazbi, učenja uz zabavu. Gledalište se napunilo studentima, budućim profesorima matematike, a došla je i grupa osnovnoškolaca. Njih dvadesetak uzbuđeno je iščekivalo početak, dok sam iz šaputanja dviju studentica koje su sjedile pored mene (nenamjerno) razabrao da očekuju gnjavažu i dosadnu predstavu. A onda je počelo:

„Bok! Moje ime je Krešo. Ja sam glumac.” I uslijedilo je urnebesno smiješnih četrdeset minuta. Šale, pantomime, gegovi, pjesme - samo tim glumačkim oružjima, bez ikakvih rekvizita, opreme ili scenografije, Krešo i Dražen, glumci, na sve su načine opisivali matematiku. Ipak, najveća prednost ovakvog kazališta je improvizacija. Onih dvadeset osnovnoškolaca postali su potpuno ravnopravni glumci u cijeloj predstavi, a Krešo i Dražen su se ubacivali svojim doskočicama. U dvorani je vladalo oduševljenje.

I dok su na postavljeno pitanje: „*Tko voli matematiku?*” klinci jednostavno digli ruke u zrak, studenti i profesori koji su gledali predstavu dugo su promišljali i s čudnom nesigurnošću napokon podigli ruke. Predstava je završila pjesmom, a Dražen i Krešo dobili su glasan i dug pljesak. Krešo je rekao da Thearto ide i dalje, spremaju nove teme i samo čekaju poziv da dođu i glume. Sigurno je da kamo god dođu, donose osmijehe na lica.

Nakon toga su, kako je ovo ipak bilo predavanje za studente, uslijedile govornice o tome kako na ovakav način približiti matematiku djeci. Na to je ustao Marko, jedan od osnovnoškolaca, i pitao: „*Ako je cilj predstave približiti matematiku djeci, zašto ste onda doveli samo one iz razreda kojima matematika najbolje ide?*”

Ne biste se trebali čuditi ako za koju godinu Thearto: Matematika postane dio školskih programa.

Pa iako će se svi odlično zabaviti, teško da će nekoga oduševiti za matematiku. Jer, ta je predstava himna glumi i glumcu, koji može odglumiti što god hoće.

Prava oda matematici i ono čime privlači je – matematika sama.